

Newsweek Polska
Warszawa
14/20-03-22
T. / Nr 11

TEATR

HONORATA MIERZEJEWSKA-MIKOSZ 🍷🍷🍷🍷🍷
OPowieści Prastare, REŻ. H. MIERZEJEWSKA-MIKOSZ OPOLSKI TEATR LALKI I AKTORA

Katecheza w teatrze lalkowym

Twórcy najnowszego spektaklu z Opolskiego Teatru Lalki i Aktora postanowili, zapewne w dobrej wierze, opowiedzieć najmłodszym widzom historii zaczerpnięte z Biblii. Niestety, inspirowane Starym Testamentem przedstawienie bardziej przypomina katechezę niż pouczającą przypowieść o uniwersalnych wartościach. Rozgrywające się w kameralnej przestrzeni „**OPowieści Prastare**” intrygują warstwą plastyczną. Skromna, pomyślowa scenografia projektu Marii Bacovej niemal w całości składa się z papierowych elementów, na których z pomocą projekcji i światła, jak na stronach ksiąg, ożywają kolejne postaci i wydarzenia – stworzenie świata czy scena walki Jakuba z aniołami. Z papieru są także zręcz-

nie animowane przez aktorów lalki, choćby te przedstawiające Adama i Ewę. Najślabszym ogniwem opolskiego spektaklu jest scenariusz. Tekst Honoraty Mierzejewskiej-Mikosz, pełen raczej nieczytelnych dla sześciolatków alegorii i metafor, prezentuje młodym widzom dziwny, opresyjno-patriarchalny świat. W tym świecie ubezwłasnowolniony człowiek jest właściwie marionetką w rękach tajemniczego Stwórcy, którego wola, zwana opatrznością, znosi jednostkową sprawczość i odpowiedzialność. Katakli-zmy są tu boską karą za grzechy, siła i ślepe posłuszeństwo stają się cnotą, a najlepszym, co może spotkać kobietę, jest ślub.

MICHAŁ CENTKOWSKI